

KADERİNE TERK EDİLEN AHISKA TÜRKLERİ

Dr. İbrahim AGARA

Bugün Ahıska Türkleri dünyanın dört bir yanına dağılmış, vatanından mahrum ve bin bir zorlukla varlık mücadelesi vermektedir. 500 bine yakın nüfus, eski Sovyetler Birliği ülkeleri ile Amerika'da yaşamak zorunda kalmıştır. Kaleme gelmez ıstıraplar içinde yaşayan bu halk, savaşın bir tarafı olmadığı hâlde birçok etnik savaşın ortasında kalmaktadır. Özbekistan, Rusya, Kırgızistan ve Ukrayna gibi yakın tarihin acı örnekleri ortadadır. Sanki nerede bir karışıklık çıksa, nerede bir savaş olsa, nerede insan güvenliği tehlikeye girse orada Ahıska Türkleri var! Bu hadiselerden maddî ve manevî anlamda en çok zarar gören de onlar...

En son yaşanan Ukrayna olayları bütün canlılığını koruduğu bir zamanda Donetsk ve Lugansk'ta yaşayan Ahıska Türklerini düşünelim. Bölgedeki Ahıskalılar, tarafsız kalmış olmalarına rağmen istemedikleri bir savaşın ortasında kalmışlardır. Hem Rus hem de Ukraynalılar tarafından saldırılara maruz kalmışlardır. Onlar, 1989'da yaşanan Fergana faciası sonrası ilk sürgün yerleri olan Özbekistan'ı terk etmiş, Ukrayna'ya gelmişlerdi. Bu son olaylar, Ukrayna'nın da Ahıska Türkleri için güvenli bölge olmadığını gösterdi. Ahıskalılar artık buralarda bir gelecek göremiyorlar.

Türkiye'deki sivil toplum kuruluşları, TBMM'de görüşmeler yapmış ve Ukrayna'da yaşanan olayları anlatmışlardır. Fakat ne yazık ki arzu edilen bir sonuç alamamışlardır. Bizim arzumuz, savaş bölgelerinde kalan hemşehrilerimizi buralardan çıkarmak ve isteyenlerin Türkiye'ye gelmesini veya ata yurdu Ahıska'ya dönmesini sağlamaktır. Konuyla ilgili İzmir'de gerekli ön çalışmalar yapılmıştı. Ne yazık ki bütün çabalarımıza rağmen yine sonuç alamadık.

Ukrayna'da çatışmaların tam ortasında kalan binlerce hemşehrimiz, Türkiye'den umdukları yardımı bulamadılar, bombalar altında evlerini terk etmek zorunda kaldılar. Yüzlerce ev hasar gördü, yağmalandı ve oturulamaz duruma geldi.

Bir kısmı kendi imkânlarıyla Rusya'ya veya savaş bölgesinden uzaklara göç ettiler.

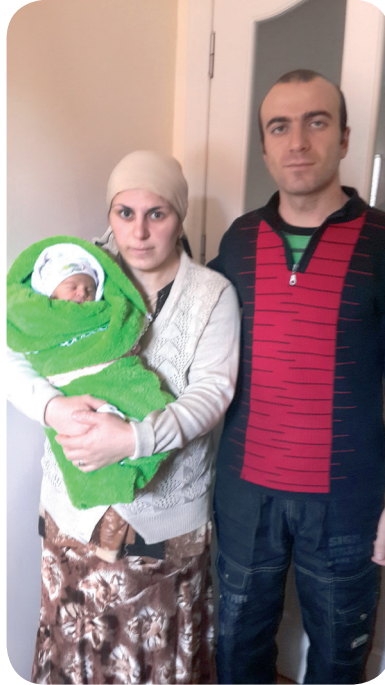
Ukrayna hengâmından kaçan birkaç aile de İzmir'e geldi. Suriye'den gelen binlerce aileye kucak açan İzmir, ne yazık ki bu üç aileye sahip çıkamamıştır. Devletimiz tarafından bu ailelere hiçbir yardım sağlanmadı. Kendi sınırlı imkânlarıyla ayakta durmaya çalışan ailelerden biri de Mirzayev ailesi. Herkese olduğu gibi hayat onlar için de devam ediyordu. Nadire Mirzayeva, 1 Kasım 2014 tarihinde İzmir Tepecik Doğum Evi'nde bir kız bebek dünyaya getirdi. İzmir'de savaştan kaçıp gelen bu

ailenden İzmir Yabancılar Şubesi sayesinde 1944 tarihinde sürgün edildiğine dair belge istemiş! Aile bu belgeyi temin edemediği için Bursa'daki Yabancılar Şubesi'ne iki ay önce müracaat etmiş, fakat ikametleri çıkmadığından dolayı kaçak durumuna düşmüşler. Ve bu olay doğum esnasında ortaya çıkmış! Durum Yabancılar Şubesi'ne bildirilmiş. Bu sebeple haklarında sınır dışı edilme kararı alınmış!

Derneğimizin müracaatı ve İzmir Valiliği'nin desteğiyle sınır dışı kararı durdurulmuş ve lohusa kadının yaşadığı bu ağır travma ve düşürüldüğü durumdan saatler sonra bebeğiyle birlikte taburcu olabilmektedir. Hâlbuki bir günlük bebeğiyle lohusa kadını sürgün etmek bir insanlık suçudur.

Ukrayna'daki Ahıskalılar diyor ki, "Türkiye'nin Suriyelilere yardım elini uzattığı kadar biz Ahıska Türklerine de sahip çıkmasını istiyoruz. Çünkü biz, bu devletin ve bu milletin aslî hamurundayız. Ortada bir hak varsa o hak önce bizim olmalıdır."

Bizim hemşehrilerimize tavsiyemiz şudur: 70 yıllık sürgünü sona erdirmek ve geleceğimizi teminat altına almak istiyorsak, vatan, bayrak, toprak ve gelecek istiyorsak bütün bu zorlukları ve problemleri göz önüne alarak, ata yurdumuz Ahıska'ya veya anavatanımız Türkiye'ye göç etmeliyiz. Tabii ki son kararı herkes kendisi verecektir. Biz diyoruz ki, bu kararınızı bir an önce verin. Zira amanın tahammülü yok; acılar ve sıkıntılar katlanarak geliyor.

Nadire-Hüseyin Mirzayev çifti, bebekle.